

gelighed, men man har ved Siden deraf dog ikke overset, at der gives visse, og det temmelig talrige, Klasser af Embedsmænd, med Hensyn til hvilke Forholdet er et ganske andet. Der gives nemlig Klasser af Embedsmænd, for hvilke Pensionsretten først opnaas efter en i Reglen meget lang Tjenestetid — jeg vil eksempelvis nævne Embedsmænd i Soldvæsenet og i Postvæsenet — og jeg kan tilføje, at den Stilling, som Embedsmændene i de lavere Lønningsskasser under disse Stater saaledes tidligere havde, ved de senere Lønningslove er bleven udstrakt til at omfatte Flere. Naar nu de Herrer, som jeg med Fornøielse hører have beskæftiget sig ikke saa lidt med det udmærkede ståtistiske Arbejde angaaende Pensionerne, som blev overleveret Rigsdagen ifjor, ville se nærmere efter, til hvem de Pensioner, som dels ere faldne efter en Tjenestetid, der er noget kortere end 10 Aar, og dels for en Tjenestetid mellem 10 og 20 Aar, have været ydede, ville De finde, at de i en aldeles overveiende Grad have været ydede til de lavere lønnede Klasser under Soldvæsenet, Postvæsenet osv. De Mænd, der saaledes have opnaaet at faa en Pension efter cirka 10 Aars Tjenestetid, have imidlertid ingenlunde været unge, da de gik af, men det har ofte været Mænd i en temmelig fremrykket Alder, som have maattet afflediges netop paa Grund af en af Alder hidført Svægelighed. Derfor tror jeg, det er en meget human og praktisk rigtig Bestemmelse i den nuværende Skala, at man allerede efter 10 Aars Tjenestetid kan opnaa Halvdelen af Gagen i Pension, og at der derefter indtræder en Standsning. Det glæder mig ogsaa meget at se, at Udvalget enstemmigt er blevet staaende ved denne Skala. At det ærede Medlem ikke har Ret i, at Embedsmændene kan faa Pension, naar han vil, efterat han har tjent i 10 Aar, behøver jeg vistnok ikke at udvikle; det var vel blot en oratorisk Blomst, som det ærede Medlem der benyttede. — De vigtigste Forslag, her ere stillede, ere Udvalgets to Forslag til § 6. Disse to Forslag vil jeg ikke kunne tiltræde; thi de gjøre efter min Overbevisning et altfor stærkt og voldsomt Indgrib i de Vilkaar, under hvilke Embedsmændene tjene, og den

Besparelse, man derved tilfigter, træffer ikke paa en saadan Maade, som forekommer mig at være billig. Jeg vil indrømme, at Forslaget under Nr. 5 vilde medføre en ikke ubetydelig Besparelse — derom kan der neppe være nogen Tvivl — men jeg tror, at denne Besparelse ensidig er søgt paa de Embedsmænds Beføstning, hvis Gager ere satte over 1,200 Rd., og det antydes derigennem, at der skulde være et Misforhold tilstede i vore Lønningslove, som jeg paa ingen Maade anser for at være tilstede der. Jeg tror, at den Gradation, som vore Lønningslove have indført mellem de høiere og lavere lønnede Embedsmænd, ingenlunde kan siges at være uforholdsmæssig, og at der altsaa heller ikke er nogen virkelig Grund til fortrinsvis at nedsætte Pensionerne for de Embedsmænd, der have haft en Gage af over 1,200 Rd. Jeg skal tiltræde, hvad der er udtalt af det ærede Mindretal, at man, naar man vil gjøre Indskrænkning i saa Henseende, ikke bør gaa ud fra den Gage, hvorfra Pensionen udregnes, men fra Pensionen selv. Naar en Embedsmænd maa gaa af paa Grund af en ham utilregnelig Marsag, f. Ex. efter kun at have tjent i 20 Aar, fordi han enten paa Grund af sin sene Ansættelse eller paa Grund af tilstødende Uheld da er bleven gammel og svag, saaledes at han ikke kan fortjene Noget, er det klart, at det allerede er haardt nok for ham at skulle gaa ned til Halvdelen af sin Indtægt, men der synes ikke at være Grund til yderligere at skærpe dette ved at afdrage endnu mere. Jeg tror derfor, at man, dersom man vil nedsætte Pensionsbeløbet, maa gaa ud fra Pensionen, som den vilde blive efter den sædvanlige Beregning, men ikke fra Gageindtægten. — Hvad angaar Forslaget under Nr. 6, skal jeg bemærke, at det let vil ses, at det, saafremt Forslaget under Nr. 5 vedtages, kun vil faa praktisk Betydning med Hensyn til nogle faa Undtagelser, idet det nemlig kun vil faa Betydning for de Embedsmænd, som have over 3,900 Rd. i Gage, men da deres Antal nu er sunket ned til et virkelig Lavmaal, tror jeg, det maa indrømmes, at den økonomiske Fordel ved Forslaget vil være høist ubetydelig. Der er imid-